

شبیه ترین فرد به پیامبر در تمام صفات/ اقرار دشمن در مورد علی اکبر

مورخان در میان خانواده پیامبر(ص) از کسی که در تمام صفات شبیه او باشد به جز حضرت علی اکبر(ع) نام نبرده اند. تنها کسی که از هر جهت شبیه رسول خداست کسی جز علی اکبر(ع) نبود.

مورخان در میان خانواده پیامبر(ص) از کسی که در تمام صفات شبیه او باشد به جز حضرت علی اکبر(ع) نام نبرده اند. تنها کسی که از هر جهت شبیه رسول خداست کسی جز علی اکبر(ع) نبود.

به گزارش خبرنگار مهر، به مناسبت ولادت حضرت علی اکبر(ع) نگاهی اجمالی به برخی از فضائل آن حضرت می کنیم. فضایی که گواه دوست و دشمن به آن است و همه بر آن اقرار کرده اند.

حضرت علی اکبر(ع) در یازدهم شعبان سال سی و سوم هجری متولد گردید. البته در سال ولادت آن حضرت اختلافاتی وجود دارد و عده ای ایشان را در واقعه عاشورا ۲۷ ساله دانسته اند.

به گفته مرحوم مقرر در کتاب زندگانی حضرت علی اکبر(ع) قرائن بسیاری نشان می دهد که او نزد پدر بزرگوارش جایگاه بلندی داشته و بر همه اصحاب و اهل بیت حضرت به جز عمویش عباس(ع) مقدم بوده است.

مادر بزرگوار آن حضرت لیلاست که مادر او میمونه دختر ابوسفیان است. در مورد سال وفات و مقدار عمر و حضور مادر حضرت علی اکبر(ع) در کربلا خبر روشنی در دست نیست اما علامه دربندی در کتاب اسرار الشهادة به نقل از بعضی کتب که نویسندگان آن مشخص نیست، معتقد به حضور او در کربلا است، با این حال شیخ عباس قمی در کتاب نفس المهموم می گوید: من سندی که دال بر آمدن لیلی به کربلا باشد، نیافتم.

به خاطر نسبت خویشاوندی که ذکر شد، در روز عاشوا دشمن به علی اکبر(ع) گفت: تو با یزید نسبت خویشاوندی داری. مقصودشان از این سخن کشاندن او به لشکر یزید بود ولی آن حضرت فرمود: رعایت خویشاوندی با رسول خدا سزاوارتر است از رعایت خویشاوندی با فرزندان آن زن جگر خوار.

فضائل حضرت علی اکبر(ع) مورد اذعان دوست و دشمن بوده است. بطوری که حتی معاویه نیز در مورد فضائل آن حضرت زبان به اعتراف گشوده است. روزی معاویه از سردمداران و دولتمردان حاضر در جلسه ای پرسید: سزاوارترین مردم بر امر حکومت کیست؟ گفتند: تو سزاوارترین هستی. معاویه گفت: نه، سزاوارترین مردم برای حکومت، علی بن الحسین علی(ع) است که جدش رسول خدا (ص) است و شجاعت بنی هاشم، سخاوت بین امیه و بزرگ منشی ثقیف را دارا است.

البته اقرار معاویه به آن دلیل است که حضرت علی اکبر(ع) در آن هنگام بین مردم شام و بسیاری از شهرها به داشتن محاسن اخلاق و قداست کاملاً معروف بوده است. معاویه می دانست که تمام فضائل حضرت علی اکبر(ع) از سلف مطهرش می باشد اما خود را به غفلت زد و به خاطر غرض های پنهانی اش دیگران را نیز در آن فضائل دخالت دارد. او می خواست برای قوم خود فضیلتی را اثبات کند تا همطراز قبایلی چون بنی هاشم و ثقیف گردد. این در حالی است که همگان می دانستند خاندان امیه از زمان جدشان هیچ فضیلت و حکومتی نداشتند.

شباهت علی اکبر(ع) به پیامبر(ص)

پیامبر اکرم(ص) به سبب صفات حمیده ای که از شماره خارج است در عالم هستی ممتاز گشته و بر همه پیامبران فضیلت یافت. در آیه ۴ سوره قلم آمده است «انک لعلی خلق عظیم» یعنی همانا تو بر خلقی عظیم هستی. پیامبر اکرم مظهر تام و تمام کلیه صفات اخلاقی است. بردباری و گذشت، فروتنی، بخشش و کرم، شجاعت، بلاغت و... در وجود پیامبر اکرم(ص) کمال یافته است.

مورخان در میان خانواده پیامبر(ص) از کسی که در تمام صفات شبیه او باشد به جز علی اکبر(ع) نام نبرده اند. از جابر انصاری نقل شده که حضرت زهرا(س) در راه رفتن شبیه پدر بزرگوارش بود. در روایت صدوق آمده که امام حسن(ع) در هیبت و سیادت شبیه جد خود بود و امام حسین(ع) در بخشش و شجاعت.

اما سخن امام حسین(ع) در مورد حضرت علی اکبر(ع) نشان می دهد که تنها کسی که از هر جهت شبیه رسول خداست کسی جز علی اکبر(ع) نبود. امام حسین (ع) فرمود: اللَّهُمَّ اشْهَدْ عَلَى هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ إِنَّهُ قَدْ بَرَزَ إِلَيْهِمْ غَلامٌ أَشْبَهُ النَّاسِ خَلْقًا وَ خَلْقًا وَ مَنْطِقًا بِرَسُولِكَ وَ كُنَّا إِذَا اشْتَقْنَا إِلَى لِقَاءِ نَبِيِّكَ نَنْظُرُ إِلَىهِ.

خدایا گواه باشی شبیه ترین مردم به رسالت در خلقت و رفتار و سخن گفتن به سوی اینان رفت و هر گاه ما مشتاق پیامبرت می شدیم به او نگاه می کردیم.

با توجه به احادیث رسیده هر چند بعضی از خاندان رسالت به مقام عظمای رسالت شباهت داشتند اما حضرت علی اکبر(ع) نمونه اعلاای آن ذات کامل قدوسی، معصوم از عیب و خطا و آراسته به جمال قدس الهی بود.

در زیارت مخصوصه آن بزرگوار در اول رجب از قول امام صادق(ع) آمده است «کما منّ علیک من قبل و جعلک من اهل البیت الذین اذهب الله عنهم الرجس و طهرهم تطهیرا» لذا معنی اذهب عنهم الرجس و طهرهم تطهیرا همان مقام عصمت است که در مقام حضرت علی اکبر(ع) تحقق یافته است، هر چند وجوب عصمت در آن حضرت همچون مقام عصمت امام که حجت بر مخلوقات است، نیست.

تسلیم محض در برابر امام حسین(ع)

حضرت علی اکبر(ع) با اخلاص و صفای کامل و تسلیم محض در برابر امام حسین(ع)، جانبازی و فداکاری نمود و کثرت افراد دشمن کوچکترین خللی در عزم او وارد نکرد. برای رسیدن به قرب موعود که غایت آرزویش بود شاد و مصمم، بدون احساس خستگی بود و آرام نداشت.

روایتی در گواه اشتیاق آن حضرت برای رسیدن به شهادت و قرب الهی نقل شده است که می گوید: در منزلگاه «قصر بنی مقاتل» امام حسین بالای مرکب خواب کوتاهی نمود و وقتی بیدار شد سه بار فرمود: انا لله و انا الیه راجعون و الحمد لله رب العالمین.

فرزندش حضرت علی اکبر(ع) که بر اسبی سوار بود به سوی آن حضرت رفت و گفت: فدایت شوم سبب گفتن کلمه استرجاع و حمد خدای تعالی چه بود؟

امام فرمود: در خواب دیدم سواری عنان مرکبم را گرفت و گفت: اینان می روند و مرگ را به دنبال خود می برند، فهمیدم که امیدی به زندگی ما نیست.

حضرت علی اکبر(ع) عرض کرد: پدر آیا ما بر حق نیستیم؟ امام فرمود: آری، سوگند به آنکه بازگشت بندگان به سوی اوست. علی اکبر(ع) عرض کرد حال که بر حق هستیم از مرگ باکی نداریم.

امام فرمود: خداوند بهترین پاداشی را که پدری به فرزندش می دهد به تو عطا کند.

کوتاه سخن اینکه در مقام حضرت علی اکبر(ع) همین بس که در زیارت پنجم حضرت علی اکبر(ع)، امام صادق(ع) آن حضرت را با عبارت «السلام علیک یا ولی الله و ابن ولیه» خطاب می کند که این نیز خود نشان از مقام ولایت الهی حضرت علی اکبر(ع) دارد.

مشخص این است که آنچه امام معصوم انجام می دهد سببی حکیمانه دارد. لذا وقتی حضرت با نام «ولی الله» خطاب می شود و یا اینکه امام سجاد(ع) حضرت علی اکبر(ع) را پائین پای پدرش در قبر قرار می دهد می توان دریافت که هدف شناساندن کمالات و صفات و فضائل حضرت علی اکبر(ع) به مردم است، که عقل بشر از درک آن ناتوان است.